

The English version of this Decision immediately follows.

המרכז הבינתחומי הרצליה

י"ט בתמוז תשע"ב
9 ביולי 2012

תיק משמעת מס' 10/2012
בעניין סטודנטית פלונית – (להלן: הסטודנטית)

החלטה

פתח דבר:

1. תיק דנא עניינו בסטודנטית אשר סיימה את לימודיה בבית ספר רדזינר למשפטים לפני כשנה ובעוד כחודש מסיימת אף את התמחותה במשרד עורכי דין. כנגד הסטודנטית הוגשה קובלנה המייחסת לה עבירות משמעת והפרת סעיפים 2(1), 2(2), 2(4), 2(5), 2(6), 2(12), 2(18) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי (להלן: "תקנון המשמעת") בכך, שבעת בדיקת עבודתה הסמינריונית בקורס "היבטים משפטיים ביזמות עסקית" (להלן: "העבודה"), אשר הוגשה בחודש יולי 2011, עלה חשד כי חלקים מהעבודה הועתקו ממקורות שונים מבלי לציין את המקור.

גרסאות הצדדים:

2. ביום 07.06.2012 קיימתי דיון בתיק בהשתתפות: הקובלת הנכבדה, גב' אורלי שקד, מרצה הקורס, הסטודנטית הנילוונה, נציג האגודה מר אור דיסקין שטען להגנת הסטודנטית ומשקיפים נוספים מטעם האגודה.

3. המרצה הנכבד ציין, הן במסמכי התלונה והן בדיון, כי במהלך בדיקת העבודה הסמינריונית נמצאו העתקות מילוליות והעתקות על דרך סיכום ללא הפנייה למקורות. כמו כן ציין, כי ניכר בבירור שחלקים מהקטעים הועתקו בשלמות קרי – מילה במילה וחלקים אחרים נערכו על ידי הסטודנטית.

4. מנגד, טענה הסטודנטית באמצעות נציג אגודת הסטודנטים מר דיסקין, כי אין מדובר בהעתקה, ניסיון להונות או לרמות בצורה כלשהי אלא למצער עניין לנו בטעות ביישום כללי הציטוט האחיד ובהפרת הנחיות ובכך אכן מודה הסטודנטית. בנוסף ציין, כי שני המקורות העיקריים שלא צוטטו כהלכה בעבודה אכן הופיעו ברשימה הביבליוגרפית.

5. הסטודנטית שבה וטענה בעצמה במהלך הדיון, כי מבינה שטעתה באופן שציטטה אך מעולם לא התכוונה להעתיק בעבודה. עוד נאמר על ידה, כי הניחה, באמת ובתמים, שדי בכך שציינה את המקורות ברשימה הביבליוגרפית כדי לצאת ידי חובה באשר לדרישות אזכור המקורות וכללי הציטוט האחיד.

6. כדי להשלים את התמונה אציין, כי המרצה הנחה את הסטודנטים בקורס נשוא תיק דנא, באופן מפורש וברור, באשר לכללי הציטוט האחיד הנדרשים בעת כתיבת העבודה.

לא די בכך, וכתנאי לבדיקת העבודה על ידי המרצה, הוחתמו הסטודנטים על תצהיר כהאי לישנא:

"הנני מצהיר כי... אני מודע/ת וקיימתי בכתיבת העבודה בסמינריון היבטים משפטיים ביזמות עסקית את דרישת היושר וההגינות של המרכז הבינתחומי ובית ספר רדזינר למשפטים. כל העבודה הסמינריונית נכתבה על ידי באופן עצמאי ללא העתקה ממקור כלשהו או הסתייעות במקור כלשהו שאליו לא הפנתו

במפורש בצמוד להסתמכותי. עוד אני מצהיר ומתחייב כי העבודה נכתבה על פי הנדרש בסעיף 6 בהנחיות הכלליות לכתיבת העבודה הסמינריונית אשר נמסרו לי."

7. ובהמשך לאמור לעיל, סעיף 6 להנחיות הכלליות לכתיבת העבודה הסמינריונית שחילק המרצה לסטודנטים קובע, כדלקמן:

"כל רעיון, עובדה או דעה שאינם נובעים בלעדית מן הכותב – חובה לחשוף מקורם. אי עמידה בכלל זה הנה עבירה משמעתית חמורה. יש להדגיש – האיסור "להעתיק" איננו חל רק על שימוש בעבודות תלמידים או בעבודות "מסחריות", אלא גם על העתקה של מאמרים, ספרים, דו"חות, פס"ד וכד' בלא ציון מקורם, בין אם בהעתקה מילולית ובין אם נעשית תוך עיבוד, סיכום או תרגום. חשיפה מדויקת של המקורות חייבת להיעשות בהערות שוליים תוך שימוש מדויק בכללי הציטוט האחיד. רצוי להוסיף בסוף העבודה רשימה ביבליוגרפית ובה המקורות עליהם היא מסתמכת."

8. נציג האגודה ציין, ובצדק מסוים, כי אין כל אחידות בדרישות המרצים בכל הקשור לכללי הציטוט האחיד ואופן השימוש במקורות. לכל מרצה ישנן דרישות וציפיות שונות מהסטודנטים. כמו כן, הביא דוגמא לפיה מרצים אחדים אינם מבקשים כלל להוסיף הערות שוליים ומסתפקים בציון המקורות ברשימה הביבליוגרפית. יוצא אם כן, לטענתו, כי אותה עבודה יכול ותיחשב כמועקת בעיני מרצה אחד וכעבודה שנכתבה כראוי בעיני מרצה שני.

9. בעניין זה טען המרצה, כי מבחינתו העובדה שהמקורות אוזכרו ברשימה הביבליוגרפית הנה חסרת משמעות והסטודנטים נדרשו לפעול בהתאם להוראותיו המדוקדקות.

10. ברי כי, במקרה דנא אין כל קושי בסוגיית אופן הצגת המקורות. שהרי המרצה הבהיר, בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, מהן דרישותיו וציפיותיו מהסטודנטים בעת כתיבת עבודתם ובאיזה אופן יש לעשות שימוש במקורות השונים והכל כמפורט לעיל בתצהיר עליו נדרשו הסטודנטים לחתום לרבות בהנחיות לכתיבת העבודה. זוהי זכותו המלאה של המרצה ואין לסטודנטית אלא להלין על עצמה שלא הקפידה למלא אחר דרישותיו והנחיותיו של המרצה.

הכרעה:

11. לאור הדברים שהוצגו בפניי במהלך הדיון לרבות המסמכים השונים הנמצאים בתיק, אין חולק כי בוצעה העתקה מצד הסטודנטית. חלקים אחדים בעבודתה של הסטודנטית אכן הועתקו מבלי לציין את המקור ובכך הביאה דברים שלא בשם אומרם. מקריאת עבודתה יכול להתקבל הרושם שמא הדברים הכתובים בה לרבות ניסוחם, הנם פרי עמלה בו בזמן שלקוחים הם ממקור אחר שכלל לא אוזכר באופן שנתבקשה לעשות כן.

12. לפיכך, החלטתי להרשיע את הסטודנטית בעבירות המיוחסות לה כמפורט בסעיף 1 להחלטה.

שאלת העונש:

עמדות הצדדים

13. במסגרת הטיעונים לעונש, ביקשה הקובלת הנכבדה לפסול את הסמינריון ולהשית על הסטודנטית את עונש המינימום הקבוע בתקנון המשמעת כאמור בסעיף 3ב(2) לתקנון המשמעת קרי - הרחקה מלימודים לשנתיים. כמו כן, הקובלת ציינה, כי בכל הקשור ללוחות הזמנים הכרוכים בביצוע העונש, יש מקום לבוא לקראת הסטודנטית בשל העובדה כי סיימה את לימודיה זה מכבר ועתידה לגשת בקרוב למבחני הלשכה.
14. מנגד, נציג האגודה ביקש להסתפק בפסילת הקורס מאחר ומדובר לטענתו בהפרת הוראות ולא בהעתקה מה גם שהסטודנטית סיימה את לימודיה ללא כל הרשעות קודמות. כמו כן, ציין את העובדה כי התלונה הוגשה כ- 10 חודשים לאחר מועד הגשת העבודה ומצב זה מעמיד את הסטודנטית בפני שוקת שבורה ואף יימנע ממנה לגשת למבחני לשכת עורכי הדין בשנתיים הקרובות.
15. דגש נרחב הושם על נסיבותיה האישיות של הסטודנטית. מלבד העובדה כי סיימה את לימודיה לפני כשנה, נמצאת בישראל האחרונה לקראת סיום התמחותה וכפסע ממבחני לשכת עורכי הדין. לא די בכך, הסטודנטית נמצאת בעיצומו של הליך גירושין כואב המסב לה צער רב ועוגמת נפש. לא זו אף זו, הסטודנטית עובדת למחייתה ומימנה את כל לימודיה בכוחות עצמה כך שעונש הרחקה ימנע ממנה לעבוד ולהתפרנס כעו"ד למשך למעלה משנתיים.

דרישת עונש מינימום

16. תקנון המשמעת קובע עונשי מינימום בשורה של עבירות משמעת חמורות. אחת המטרות בעיגון עונשי חובה בתקנון המשמעת קרי - הוראה השוללת את שיקול דעתו של דיין המשמעת בעבירות מסוימות - הנה יצירת אחידות בענישה והימנעות ממצב בו הענישה הנה לקולא במקרים בהם נעברו עבירות חמורות מצד סטודנטים. לא כאן המקום להרחיב בסוגיית מעלותיה וחסרונותיה של ענישה אחידה שהרי הדבר נתון למחלוקת (ראו: א. טננבוים, *על האחידות בענישה (הערות למחקרם של חסין וקרמינצר)*, **משפטים** (אדר תשנ"ה) כ"ד 3 עמ' 564-545).
17. סעיף 3ב לתקנון המשמעת קובע, כי במקרים מסוימים יטיל הממונה על המשמעת עונשי מינימום. בהקשרנו אנו, סעיפים 3ב(2) ו-3ב(3) (בהתאמה) קובעים, כדלקמן:
- "הגשת עבודה סמינריונית שבעיקרה אינה מקורית – הרחקה מלימודים במרכז לצמיתות";**
- "הגשת עבודה סמינריונית שאינה מקורית בחלקים נרחבים – הרחקה מלימודים לשנתיים".**
- בטרם אדון בשאלה האם העבירה נשוא תיק דנא נכנסת בגדרם של סעיפים 3ב(2) או 3ב(3), ברצוני להרחיב במעט בשאלת עונשי המינימום.
18. אחדים מדיני המשמעת הקודמים נדרשו אף הם לסוגיית עונשי המינימום הכוללים בין היתר הרחקה מהלימודים ו/או הרחקה לצמיתות. אין חולק, כי במקרים מסוימים ראוי ואף מחובתו של המרכז הבינתחומי להרחיק סטודנטים ולמנוע מהם לבוא בשעריו לפרקי זמן מסוימים ואף לצמיתות. יחד עם זאת, שלילת שיקול דעתו של הדיין יצרה לא מעט קשיים בתהליך עשיית הצדק וחייבו את הדיינים למציאת פתרונות יצירתיים אשר יימנעו מהם להרחיק סטודנטים במקרים ובנסיבות בהם אין הדבר צודק (ראו לדוגמא החלטות המשמעת 30/2009 ; 4/2012 ; 5/2012).

19. לא למיותר לציין, כי סוגיית עונשי החובה נדונה זה מכבר בבתי המשפט. לדוגמא, בית המשפט העליון פסק, כי במקרים מסוימים בהם קבע המחוקק עונש מאסר חובה בפועל, ניתן לפרש זאת כך שיוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי. ובלשונו של בית המשפט: **"אומנם הלכה פסוקה היא שחודש יכול ויהא חודש מאסר על תנאי..."** (ע"פ 207/85 מ"י נגד אריה בן דוד, פדאור מו (2) 309);
- וכן: **"... מותר להטיל עונש מאסר על תנאי, ועונש זה בלבד, בשל עבירה על סעיף 1 לחוק דיני העונשין (תקיפת שוטרים), תשי"ב-1952, וזאת אף על פי שבאותו הסעיף נאמר שהתוקף שוטר יידון לחודש מאסר לפחות"** (ע"פ 267/71 ציון סופר נגד מדינת ישראל פד"י כה (2) 444).
20. מכאן למד אני, כי חרף העובדה שתקנון המשמעת מחייב הטלת עונשי חובה דוגמת הרחקה בפועל, פעמים ניתן להסתפק בעונש הרחקה על תנאי וזאת כמובן, אך במקרים בהן ישנן נסיבות אישיות מיוחדות המצדיקות סטייה מן הכלל.
21. לסיכומי של עניין זה, מצטרף אני להערתו של הממונה על המשמעת היוצא כפי שבאו לידי ביטוי בהחלטותיו האחרונות (4/2012, 5/2012), לבחינה מחודשת של תקנון המשמעת בכל הקשור לעונשי החובה.
22. לגופם של דברים. נשאלת השאלה, האם העבירה שבוצעה במקרה דנא נופלת לגדרם של סעיפים 3ב(2) או 3ב(3) לתקנון המשמעת כך שתחייב הרחקת הסטודנטית או למצער, הרחקתה על תנאי? על כך אשיב בשלילה. לטעמי אין מדובר ב"עבודה שאינה מקורית בחלקים נרחבים" או בעבודה "שעיקרה אינה מקורית" כלשון הסעיפים. לבטח לא מצאתי כי עניין לנו בעבודה שעיקרה אינה מקורית אלא, בעבודה שחלקים אחדים ולא נרחבים נלקחו ממקורות שונים מבלי שניתן כל אזכור מפורש לכך בגוף העבודה ואזכרו אך ברשימה הביבליוגרפית בניגוד להנחיותיו המפורשות של המרצה.

שיקולים רלוונטיים לעניין העונש הראוי

23. בבוא להכריע בסוגיית העונש הראוי ביחס לעבירה ולנסיבות המקרה נשוא תיק דנא, עמדתי בפני דילמה אמיתית. אמנה את מכלול השיקולים השונים שעמדו לנגד עיניי:
- א. אין חולק, כי מדובר במקרה חריג מאוד. עניין לנו בסטודנטית אשר לא די בכך שסיימה את לימודיה לפני כשנה, בעוד כחודש ימים תסיים אף את התמחותה כאשר השלב הבא הנו מבחני הלשכה. משמעות הרחקתה בפועל, בהתאם לדרישת הקובלת הנכבדה בשלב הטיעונים לעונש, הנה שלילת האפשרות לגשת למבחני הלשכה למשך שנתיים לפחות. בכך יורדים לטמיון חמש שנים של עמל רב. ארבע שנים של לימודים אקדמיים ועוד שנת התמחות שלא לדבר על המשאבים הרבים והממון שהושקעו במהלך שנים אלו לרבות תשלומים – אשר שולמו זה מכבר - עבור קורס הכנה למבחני הלשכה.
- ב. משמעות נוספת הנה, הדרתה של הסטודנטית משוק העבודה של עורכי הדין למשך שנתיים לפחות ופגיעה משמעותית בפרוטנציאל השתכרותה.
- ג. נסיבותיה האישיות של הסטודנטית: כאמור, הסטודנטית נמצאת בעיצומו של הליך גירושין ממושך וקשה מנשוא. פירוק התא המשפחתי והטלטלות שחוותה בחודשים האחרונים ועודנה חווה, השפיעו באופן ישיר אף על מצבה הכלכלי.

ד. בשל הרשעת הסטודנטית, הקורס נשוא תיק דנא ייפסל והסטודנטית תידרש להירשם מחדש לסמינריון וזאת, כדי להשלים את חובותיה האקדמיות כתנאי לקבלת אישור להיבחן במבחני הלשכה. השלמת עבודה סמינריונית בפרק זמן כה קצר של כארבעה חודשים ובמקביל הכנה ולימודים למבחני לשכת עורכי הדין - הנם עונש בפני עצמו.

ה. נוסף על כך, עברו כעשרה חודשים ממועד הגשת העבודה ועד רגע פתיחת הליכים משמעותיים. יודגש, כי ציון עובדה זו אין בה כדי לבקר חלילה את התנהלות המרצה הנכבד. לסטודנטית ניתן אישור להגיש עבודתה באיחור, בדומה לסטודנטים נוספים בקורס. משכך, רשאי המרצה לבדוק את העבודה שלא על פי לוחות הזמנים המקובלים. כך נהוג במחוזותינו ואין כל פסול בנוהג זה.

ו. מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, אין מדובר באותם מקרים קיצוניים וחמורים בהם הוגשה עבודה שבעיקרה אינה מקורית או שאינה מקורית בחלקים נרחבים. יוער, כי אם היה מדובר בהעתקה חמורה הנכנסת לגדרם של סעיפים 3ב(2) או-3ב(3) לתקנון- אזי הנסיבות האישיות היו נדחקות הצידה לטובת האינטרס הציבורי ושמירת כללי האתיקה והיה הדבר בבחינת **"ויקוב הדין את ההר"** (סנהדרין, ו).

סוף דבר:

24. מחובתו המוסרית והמקצועית של הממונה על המשמעת הנה לשקול את מכלול השיקולים המונחים לפניו ולאזן ביניהם. פעמים ייצא כי מכריע לחומרא ופעמים ייצא כי מכריע לקולא והכל תוך כדי חתירה לעבר עשיית הצדק. לא בהכרח ניתן להשוות בין מקרה אחד למשנהו אף אם מדובר בעבירות זהות.

25. **"השוויון בענישה אינו מתבטא בעונשים זהים או דומים בגין אותה עבירה. על השוויון להתבטא בשוויון הסבל (כתוצאה מהענישה) שייסבלו כל הנאשמים שעברו עבירות זהות, או דומות"** (השופט (בדימוס) אורי שטרוזמן, **"השוויון הצליח הצדק מת"**, מראה- מגזין לענייני מדינה, חברה ותרבות, י"ח סיון התשע"ב, גיליון 210).

26. תורת **"האינדודואליזציה של הענישה"** (כדבריו של השופט חיים כהן המוזכרים במאמרו של השופט שטרוזמן הנ"ל) מחייבת להתייחס לכל סטודנט נילון כפרט, שהרי כל סטודנט הנו עולם ומלואו. לנסיבות המקרה ולנסיבותיו האישיות של כל סטודנט ישנה השפעה משמעותית ביחס לחומרת העונש.

27. לפיכך, הגעתי לכדי מסקנה כי במקרה דנא עונש של הרחקה בפועל הנו עונש לא פרופורציונאלי וקיצוני בצורה בלתי סבירה שישפיע באופן קריטי על עתידה המקצועי. יתרה מכך, עונש שכזה יסב לסטודנטית נזקים כספיים משמעותיים. ברי כי, לא מתפקידה של ועדת המשמעת לחרב את עתידם המקצועי והכלכלי של הסטודנטים הנידונים בפניה. יחד עם זאת, מצאתי לנכון לחייב את הסטודנטית בשעות שירות למען הקהילה בהיקף נרחב מהמקובל.

28. לאור המקובץ לעיל, החלטתי להשית על הסטודנטית את העונשים הבאים:

א. פסילת הקורס.

ב. **100 שעות שירות למען הקהילה** במסגרת מערך ההתנדבות במשרד דיקאן הסטודנטים. הסטודנטית לא תקבל תעודת בוגרת עד אשר תשלים את מכסת השעות האמורה.

Disciplinary File 10/2012

In the matter of Student A – (hereinafter: The Student)

Decision

Introduction:

1. The file under discussion involves a Student who completed her studies at the Radzyner School of Law about one year ago and she will be completing her internship at a law firm in about one month. A complaint was filed against her accusing her of committing offenses and infracting clauses 2(a), 2(b), 2(d), 2(e), 2(f), 2(l), 2(r) of the Disciplinary Regulations. (hereinafter: "**the Disciplinary Regulations**"). Suspicion has arisen that the Student copied extensive parts of a seminar paper submitted in July 2011 in the course **Legal Aspects of Business Entrepreneurship** (hereinafter "the paper") from different sources without citing the sources.

The Different Versions

2. On June 7, 2012, I held a hearing concerning this file with the participation of the honorable Complainant, Ms. Orly Shaked, the Instructor of the course, the accused Student, a representative of the Student Union, Mr. Or Diskin who argued in the defense of the Student and two additional observers on behalf of the Student Union.
3. The honorable Instructor noted both in the complaint documents and during the hearing, that when checking the seminar paper it became apparent that sections were copied word for word and copied by summarization without any referral to the sources. In addition, he noted that after checking it was apparent that some of the sections were copied completely, that is word for word and other parts were edited by the Student.
4. In contrast, through Mr. Or Diskin, the Student Union Representative, the Student claimed that this was not a case of copying, or an attempt to deceive or cheat in any manner whatsoever, but regrettably a mistake in implementing the uniform rules of quotation and

infracting instructions and the Student indeed admitted to such. Furthermore he noted that the two main sources that were not cited properly in the work did indeed appear in the list of references.

5. During the hearing the Student again claimed herself that she understands that she made a mistake in the way she quoted sources but she never intended to copy work. She also said that she believed, truly and innocently, that it was sufficient to note the sources in bibliography in order to meet the requirements of citing sources and the uniform rules of quotation.
6. In order to complete the picture, I would like to note, that the Instructor instructed the students, and signed them on a declaration with the following wording: `

"I hereby declare.... that during the writing of the seminar paper in Legal Aspects of Business Entrepreneurship, I am aware of and have followed the requirements of honesty and integrity at the Interdisciplinary Center and the Radzyner School of Law. The entire seminar paper was written by me independently without copying from any other source or with the assistance of any other source without citing it explicitly and next to where I relied on it. I also declare and undertake that this work was written in accordance with the requirements under section 6 of the general guidelines for writing a seminar paper which were given to me."

7. And further to the aforesaid, section 6 of the general guidelines for writing a seminar paper which the Instructor passed out to the Students determines as follows:

"The source of any idea, fact or opinion which did not completely originate from the writer – must be revealed. Infracting this rule constitutes a severe disciplinary offense. It should be noted that the prohibition of "copying" does not only apply to the use of other students' work or "commercial" papers, but also to copying from articles, books, reports, judgments and so forth, without citing the source, whether copied word for word, edited, summarized or translated. Exact exposure of sources must be done in a footnote while accurately applying the uniform rules of citation. It

is also advisable to add sources the work is based on to the list of references at the end of the paper.

8. The Student Union representative noted, with certain justification, there is no uniformity in the Instructors' requirements concerning the uniform rule of citation and the use of sources. Each Instructor has his/her own requirements and different expectations from the students. Furthermore, he presented an example in which several instructors request that footnotes not be added and they request only a bibliography. Thus, he argued, the same work could be considered as copied in the eyes of one Instructor and written properly in the eyes of another.
9. In relation to this matter the Lecturer argued that from his standpoint the fact that the sources were listed in the list of references is irrelevant since the students were asked to follow his exact instructions.
10. Certainly in this case there was no difficulty regarding the method of presenting the sources. The Instructor clarified, unambiguously, his requirements and expectations from the students when writing the paper and which method to use to site the different courses as detailed above in the declaration the students had to sign and in the guidelines for writing a paper. It is the Instructors prerogative and the student has not one to blame but herself for not following the requirements and instructions of the Instructor.

Decision

11. In light of what was presented to me during the hearing including the different documents in the file, I do not dispute the fact that the Student copied. Some sections of the Student's paper were indeed copied without citing sources and thus she presented contents not belonging to her without quoting them. When reading her paper one may get the impression that the contents written including their style are the work of the Student while they were taken from another source that was not cited in the manner required.
12. Thus, I have decided to convict the Student of the offenses of which she has been accused as detailed in paragraph 1 of this decision.

The Question of Punishment

13. In the framework of the arguments concerning punishment, the honorable Complainant asked to disqualify the seminar paper and to impose the minimum punishment determined in the Disciplinary Regulations as stated under clause 3b(2) of the Disciplinary Regulations, that is, suspension from studies for two years. In addition, the Complainant noted that regarding the timing of the punishment there is room to take into consideration the Student's requests in light of the fact that she already completed her studies and she will soon be taking her bar exams.
14. In contrast, the Student Union Representative asked to impose punishment of only disqualification of the course since according to his claim this is a matter of infraction of instructions and not of copying. Furthermore the Student completed her studies without any other convictions. In addition he noted the fact that the complaint was submitted 10 months after the paper was submitted. This would cause a hopeless situation for the Student and would prevent eligibility for her to take the bar exams within the next two years.
15. Great emphasis was placed on the personal circumstances of the Student. In addition to the fact that the Student completed her studies one year ago, she is currently in her final stages of internship and a step away from her bar exams. If that isn't enough, the Student is in the midst of painful divorce proceedings causing her much sorrow and grief. Moreover, the Student is working for her livelihood and she financed her studies on her own, thus suspension would prevent her from making a living as a lawyer for a period exceeding two years.

The Requirement of Minimum Punishment

16. The Disciplinary Regulations determine minimum punishment for a list of severe disciplinary offenses. One of the goals in assuring mandatory punishment in the disciplinary regulations – that is – a stipulation that eliminates discretion on the part of the disciplinary judge for certain offenses – is to create uniformity in punishment and to prevent situations in which the punishment is lenient in cases in which severe offenses

were committed by Students. This is not the time to enter into a discussion about the advantages or disadvantages of uniform punishment, as there is a dispute about this (see: A. Tennenbaum, On Equality in Sentencing (Comments on the Study of Hassin Kremnitzer"), *Misphatim* (Adar 5754) 24 (3), 564-545).

17. Section 3(b) of the Disciplinary Regulations stipulates that in certain cases the Disciplinary Officer must impose minimum punishment, in our context, section 3b(2) and 3b(3) (respectively) stipulate as follows:

"Submitting a seminar paper that consists mainly of unoriginal work – permanent suspension from studies at IDC Herzliya."

"Submitting a seminar paper that contains large sections of unoriginal work – suspension from studies at IDC Herzliya for two years."

18. Several of the disciplinary judges before me had to contend with the issue of minimum punishment which inter alia includes suspension from studies and/or permanent suspension. There is no dispute that in some cases it is appropriate and at times the obligation of the Interdisciplinary Center to suspend students and to prevent them from attending studies for a certain period and even permanently. Nonetheless, eliminating the discretion of the judge has caused numerous difficulties in the process of doing justice and has caused the judges to search for creative solutions to allow them to refrain from suspending students in cases in which the circumstances do not justify suspension (**see for instance Disciplinary Decisions 30/2009; 4/2012; 5/2012**).
19. It is important to note that the issue of mandatory punishment has been discussed in court proceedings. For instance the Supreme Court decided that in certain cases in which the legislator determined mandatory imprisonment, it can be interpreted that it is possible to sentence the accused to conditional punishment. And in the court's words: **"Indeed it has been ruled that one month can be one month of conditional punishment..."** (Criminal Appeal 207/85 **The State of Israel vs. Arie Ben David**, Pador 46(2), 309).

And: "...conditional punishment and only this punishment can be imposed, for offenses under section 1 of the Penal Code (Assaulting a Police Officer), 5712-1952, even though the same section stipulates that anyone who assaults a police officer will be sentenced to imprisonment for at least one month" (Criminal Appeal 267/71 **Zion Sofer vs. The State of Israel**, Israel Court Cases 25(2) 444).

20. From this I can conclude that despite the fact that the Disciplinary Regulations stipulate mandatory punishment such as suspension, at times it is sufficient to impose conditional suspension, obviously, only in those cases in which extraordinary personal circumstances justify deviating from the norm.
21. To conclude this matter, I second the former Disciplinary Officer's recommendation expressed in his last two decisions (4/2012 and 5/2012), that the Disciplinary Regulations concerning mandatory punishment be reconsidered.
22. To the case at hand, the question is whether the offense committed in this case falls under section 3b(2) or 3b(3) of the Disciplinary Regulations which would require suspension of the Student or regrettably conditional suspension? I respond to this negatively. In my opinion this is not a matter of "**a seminar paper that contains large sections of unoriginal work**" or a paper "**that consists mainly of unoriginal work**" as worded in the said sections. Certainly I did not find that this case involves a paper that is mainly unoriginal, but rather a paper with several sections, which were not extensive, taken from different sources without any explicit citation in the body of the paper and were only referenced in the bibliography contrary to the explicit instructions of the Instructor.

Relevant Considerations for the Appropriate Punishment

23. When determining the issue of the appropriate punishment for the offense and the circumstances in this case I was faced with a true dilemma. I will detail all the different considerations which were before me:
 - a. There is no dispute that this case is very extraordinary. This case involves a student who not only completed her studies about one year ago, but in about one month will

also be completing her internship whereby her next stage is her bar exams. The consequence of suspension, requested by the honorable Complainant during the arguments for sentencing, would be to eliminate the possibility for the Student to take her bar exams for at least two years. This would mean that 5 years of hard work would go down the drain. This includes four years of academic studies and another year of internship and not to say the many resources and finances invested during these years including payments – already made – for a preparatory course for the bar exams.

- b. Another consequence would be excluding the Student from the market of legal jobs for a period of at least two years and significant damage to her potential livelihood.
- c. The personal circumstances of the Student: separation of her family unit, and the jolt she has experienced during the past few months and continues to experience, have directly affected her economic situation.
- d. Due to conviction of the Student, the course under discussion will be disqualified and the Student will have to reenroll for a seminar course in order to complete her academic requirements which is a prerequisite to receive approval to take the bar exams. Completion of the seminar paper within such a short time of about four months and at the same time studying for the bar exams – is punishment in itself.
- e. Furthermore, ten months have passed from the date of submission of the paper until the disciplinary procedures began. It is important to emphasize that noting this fact does not in any way criticize the management of the honorable Instructor. The Student was given permission to submit her paper late, like other students in the course. Thus, the Instructor was entitled to deviate from the normal timetable for checking papers. This is customary at our institute and there is nothing wrong with this custom.
- f. Without taking the severity of the Student's actions lightly, this does not fall under the extreme and severe cases in which the paper is mainly unoriginal or has extensive parts which are unoriginal. We will remark that if this had been a case of severe copying which falls under sections 3b(2) or 3b(3) of the regulations – then the personal circumstances would be set aside in the interest of the public and to preserve the rules of ethics and it would fall under the maxim "**let justice pierce the mountain**" (Sanhedrin, 6).

Conclusion

24. The moral and professional duty of the Disciplinary Officer is to take into account all considerations set before him and to balance between them. Sometimes the decision will lean toward severity and other times toward leniency, while always trying to achieve justice. One case cannot necessarily be compared to another even if the offenses are identical.
25. **"Equality in sentencing is not expressed through identical or similar punishment for the same offense. The equality must be expressed by the equality in suffering (due to the punishment) which all the accused who committed the same or similar offense will experience"** (Justice (Emeritus) Ori Straussman, **"Equality succeeded justice died"**, see Magazine on the State, Society and Culture, 18th of Sivan 5772, Issue 210).
26. The theory of "individualism in sentencing" (in the words of Justice Haim Cohen appearing in the above-mentioned article of Struasssman) requires that we relate to each accused student individually, since each Student is a world of his own. The circumstances of each case and each student significantly affect the severity of the punishment.
27. Thus, I have reached the decision that in the case under discussion suspension is not proportional punishment and is extreme in such a manner that it is unreasonable and will have a critical effect on the Student's professional future. Moreover, such punishment would cause her significant financial damage. Obviously it is not the role of the Disciplinary Committee to destroy the professional and economic future of the accused students brought before it. Nonetheless, I have decided to have the Student do community service over and above the normal scope.
28. In light of the aforesaid I have decided to impose the following punishment on the Student:
- a. **Disqualification of the course.**

- b. **100 hours of community service** in the framework of the community service program at the Dean of Students' Office. The Student shall not receive her diploma until she has completed the service.

Adv. Shelly Malka

Disciplinary Officer